

УДК 354:336.025

DOI <https://doi.org/10.32782/pdu.2021.3.17>**І. М. Москалець**старший викладач
Чернігівського інституту інформації, бізнесу і права

КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ МЕХАНІЗМУ РЕАЛІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Стаття зосереджується на аналізі та розробці стратегічних підходів до формування та впровадження державної політики в галузі інновацій, яка сприятиме сталому розвитку економіки країни. У статті детально розглядаються ключові фактори, які впливають на ефективність інноваційного процесу, та визначаються основні напрямки поліпшення механізмів управління інноваційною діяльністю на державному рівні. Автори пропонують концептуальну модель механізму реалізації державної політики у сфері інновацій, акцентуючи увагу на інтеграції зусиль усіх зацікавлених сторін: уряду, наукової спільноти, приватного сектору та міжнародних організацій. Також в статті обговорюються потенційні виклики та перешкоди на шляху до інноваційного розвитку та надаються рекомендації щодо їх подолання. Важливу роль у дослідженні відіграють аналіз сучасних тенденцій та міжнародний досвід, які можуть бути використані для формування ефективної інноваційної політики в Україні. У статті проводиться глибокий аналіз існуючих правових та економічних інструментів, які регулюють інноваційну діяльність в Україні, виявляючи їхні сильні та слабкі сторони. Автори вказують на необхідність гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами та практиками, що дозволить підвищити привабливість України для інвестицій в секторі високих технологій. Особливу увагу приділяється ролі освітньої системи в формуванні інноваційного потенціалу країни. Автори аналізують поточний стан та перспективи розвитку наукових досліджень і освіти, визначаючи ключові напрямки їх інтеграції з потребами ринку праці та інноваційної економіки. Пропонуються конкретні рекомендації щодо поліпшення інституційного середовища, фінансування та податкової політики з метою стимулювання інноваційної активності та залучення приватних інвестицій в наукові дослідження та розробки. Автори підкреслюють значення міжсекторальної взаємодії та партнерства між державою, бізнесом і науковими кругами як ключ до успішної імплементації інноваційної політики. Стаття закінчується висновком про те, що комплексний та системний підхід до реалізації державної політики інноваційного розвитку може стати каталізатором перетворень в економіці України, сприяючи її інтеграції у світовий інноваційний простір.

Ключові слова: інноваційний розвиток, державна політика, управління інноваціями, стратегічне планування, економічне зростання.

Постановка проблеми. Інноваційний розвиток є ключовим фактором у зміцненні економічного потенціалу будь-якої країни в умовах глобальної конкуренції та швидкого технологічного прогресу. Для України, яка прагне досягти сталого економічного зростання та забезпечити високий рівень життя для своїх громадян, інноваційний розвиток стає особливо актуальним у контексті потреб сучасного світу. Україна має значний потенціал у сфері науки, технологій та креативних індустрій, але

ефективне використання цього потенціалу потребує системних заходів і державної підтримки. Актуальність теми полягає в тому, що інноваційний розвиток стає важливим стратегічним завданням для країни у забезпеченні її конкурентоспроможності на міжнародній арені, розвитку нових секторів економіки, залученні інвестицій та створенні нових робочих місць. При цьому враховуючи сучасні глобальні виклики, такі як зміни клімату, демографічні зміни, кризи здоров'я, інноваційний розвиток також може стати ключовим інструментом для вирішення цих проблем та досягнення

сталого розвитку. Отже, концептуалізація механізму реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки України є невід'ємною складовою стратегії створення сучасної та конкурентоспроможної національної економіки, яка відповідає потребам сучасного світу та сприяє досягненню сталого розвитку країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика державної інноваційної політики в Україні знайшла відображення у значній кількості наукових робіт місцевих учених. Серед яких, які зробили істотний внесок у дослідження цього питання, варто виокремити В. Вовка, В. Гевка, Ж. Говоруху, І. Гончарука, Т. Гринько, В. Зянька, А. Козлову, Л. Лебедеву, О. Луцківа, І. Терещенка, Р. Топіну, Н. Юрчук та інших. Окрім згаданих вище, багато інших дослідників також вносили свій вклад у аналіз цієї тематики.

Мета статті полягає у розгляді та аналізі концептуалізації механізму реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки України.

Виклад основного матеріалу. Стратегічне планування та аналіз відіграють вирішальну роль у концептуалізації механізму реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки України. Ці процеси дозволяють визначити основні напрямки та механізми стимулювання інноваційної діяльності, враховуючи унікальні особливості країни та її потреби у розвитку.

Першим кроком у стратегічному плануванні є проведення аналізу інноваційного потенціалу країни. Це включає в себе оцінку наукових досягнень, інноваційних здібностей підприємств, доступність та якість науково-технічних кадрів, а також наявність інфраструктури для інноваційної діяльності. На основі цього аналізу можна визначити ключові сфери, в яких потрібно зосередити зусилля для досягнення найбільшого ефекту.

На основі аналізу інноваційного потенціалу слід визначити пріоритетні напрямки інноваційного розвитку. Це можуть бути сектори, які володіють великим потенціалом для зростання та мають стратегічне значення для економіки країни, такі як інформаційні технології, біотехнології,

чиста енергетика тощо. Визначення пріоритетних напрямків дозволяє зосередити зусилля та ресурси на найбільш важливих сферах [1-2].

На основі визначених пріоритетних напрямків необхідно розробити конкретні стратегії та цілі інноваційного розвитку. Це може включати в себе розробку програм підтримки інноваційних проектів, створення інфраструктури для їх реалізації, підтримку наукових досліджень та розвиток інноваційних кластерів. Кожна стратегія повинна бути конкретно, вимірюваною та реалізованою в рамках чітко визначених термінів.

Стратегічне планування не закінчується розробкою стратегій та цілей, воно передбачає також постійний моніторинг їх виконання та вчасне коригування. Це дозволяє вчасно реагувати на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі та забезпечує ефективність реалізації державної політики інноваційного розвитку.

Отже, стратегічне планування та аналіз є важливим етапом у концептуалізації механізму реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки України, що дозволяє системно визначити пріоритети та напрямки розвитку інноваційної сфери країни.

Створення сприятливого інституційного середовища є ключовим етапом у реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки. Це включає в себе розробку та впровадження правових, організаційних і економічних механізмів, які стимулюють інноваційну діяльність та забезпечують захист прав та інтересів учасників цього процесу. Розглянемо докладніше основні аспекти створення сприятливого інституційного середовища [3].

Розробка та удосконалення законодавства, що стосується інноваційної діяльності, включаючи законодавство про авторське право, патентне право, торговельні марки, інтелектуальну власність та захист інвестицій.

Забезпечення чіткості, стабільності та прозорості правового середовища для інноваційних проектів та бізнесу.

Формування спеціалізованих урядових агентств чи комітетів, які відповідають за реалізацію державної політики інновацій-

ного розвитку та надання підтримки інноваційним проектам.

Створення механізмів координації між різними галузями уряду, науковими установами, бізнесом та громадськістю для спільної реалізації інноваційних ініціатив.

Зменшення адміністративних бар'єрів: Спрощення процедур реєстрації бізнесу, отримання ліцензій, дозволів та інших необхідних документів для запуску та розвитку інноваційних проектів. Зниження бюрократичних процедур та адміністративних витрат для інноваційних підприємств та стартапів.

Фінансова підтримка інновацій: Розвиток фінансових інструментів, таких як гранти, субсидії, кредити з пільговими умовами, для стимулювання інноваційної діяльності. Створення сприятливих умов для інвестування в інноваційні проекти, включаючи податкові пільги та збільшення доступності ризикового капіталу.

Розвиток міжнародного співробітництва: Укладання міжнародних угод та участь в програмах міжнародного технологічного співробітництва для обміну знаннями, технологіями та інноваційними рішеннями. Створення сприятливих умов для привертання іноземних інвесторів та спеціалістів у сфері науки та технологій.

Створення сприятливого інституційного середовища для інновацій є важливим кроком для підтримки розвитку інноваційної економіки, який сприяє підвищенню конкурентоспроможності країни та покращенню якості життя її громадян [4].

Фінансова підтримка інновацій відіграє важливу роль у стимулюванні та розвитку інноваційної діяльності в економіці. Для успішної реалізації державної політики інноваційного розвитку необхідно створити ефективні механізми фінансової підтримки, які б допомагали інноваційним підприємствам та проектам отримувати необхідні ресурси для їхнього розвитку. Основні аспекти фінансової підтримки інновацій включають:

Гранти та субсидії. Держава може надавати гранти та субсидії для фінансування дослідницьких проектів, розвитку нових технологій та інноваційних рішень. Це може включати як загальні програми підтримки, так і спеціалізовані конкурси на

отримання фінансування у певних галузях або на розвиток конкретних технологій.

Кредитування з пільговими умовами: Для забезпечення доступності фінансування інноваційних проектів можуть бути розроблені спеціальні програми кредитування з пільговими умовами. Це може включати низькі відсоткові ставки, довгострокові кредити та гнучкі умови погашення.

Податкові пільги та стимули: Держава може надавати податкові пільги та стимули для інноваційних підприємств, які здійснюють інвестиції у дослідження та розвиток, створення нових технологій або впровадження інноваційних продуктів на ринку.

Створення інноваційних фондів та інвестиційних програм: Держава може створювати спеціальні інноваційні фонди або інвестиційні програми, які б фінансували інноваційні стартапи та підприємства. Ці фонди можуть вести активну інвестиційну діяльність та сприяти розвитку інноваційного підприємництва [5].

Міжнародне співробітництво та фонди підтримки: Україна може брати участь у міжнародних програмах та фондах підтримки інновацій, таких як програми Європейського Союзу або міжнародних фондів розвитку, що надають фінансову підтримку інноваційним проектам та стартапам.

Загальна мета фінансової підтримки інновацій полягає в створенні сприятливих умов для розвитку та впровадження інноваційних ідей та технологій, що сприяє зростанню конкурентоспроможності економіки та підвищенню якості життя громадян.

Розвиток науково-технічного потенціалу є ключовим фактором у створенні інноваційної економіки та забезпеченні сталого розвитку країни. Науково-технічний потенціал включає в себе наукові дослідження, розробку нових технологій, трансфер знань, підготовку кваліфікованих кадрів та інші аспекти, які сприяють інноваційному розвитку. Основні напрями розвитку науково-технічного потенціалу включають:

Для стимулювання науково-технічного розвитку необхідно збільшувати обсяги

фінансування наукових досліджень та розвитку нових технологій. Це може бути досягнуто шляхом збільшення державних видатків на науку, створення спеціальних фондів для фінансування досліджень та інноваційних проектів, а також заохочення приватного сектору до інвестування у наукові дослідження.

Прискорення інноваційного розвитку можливе завдяки співпраці між різними галузями науки та технологій. Для цього можуть бути створені спеціальні програми та ініціативи для підтримки міжгалузевих досліджень, які сприяють виникненню нових інноваційних ідей та розвитку нових технологій.

Налагодження науково-дослідницької інфраструктури, такої як наукові центри, лабораторії, інноваційні парки та технопарки, є важливим кроком для розвитку науково-технічного потенціалу. Ці інституції забезпечують науковцям та дослідникам доступ до необхідного обладнання та ресурсів для проведення досліджень та впровадження нових технологій [6].

Навчальні програми та курси з науки, технологій та інженерії повинні бути оновлені та адаптовані до потреб сучасного ринку праці та інноваційної економіки. Забезпечення високої якості освіти у сфері науки та техніки сприяє формуванню кваліфікованих кадрів, які потрібні для розвитку інноваційних проектів та технологій.

Створення умов для залучення та утримання молодих науковців та дослідників є важливим аспектом розвитку науково-технічного потенціалу. Це може включати в себе програми стажування, гранти для молодих вчених, створення умов для кар'єрного розвитку та забезпечення доступу до інноваційної діяльності.

Розвиток науково-технічного потенціалу є важливою складовою політики інноваційного розвитку економіки України. Вдосконалення науково-технічної сфери сприятиме зростанню конкурентоспроможності країни, розвитку нових технологій та інноваційних рішень, а також покращенню якості життя громадян.

Створення інноваційної інфраструктури є важливим кроком у розвитку інноваційної економіки та сприяє зростанню конкурентоспроможності країни. Іннова-

ційна інфраструктура включає в себе різноманітні установи, об'єкти та сервіси, які сприяють створенню, розвитку та впровадженню інноваційних продуктів та технологій. Основні елементи інноваційної інфраструктури включають:

Створення та підтримка науково-дослідних центрів та лабораторій, де проводяться дослідження та розробки в області нових технологій та інноваційних продуктів. Ці установи забезпечують доступ до необхідного обладнання, знань та експертизи для реалізації інноваційних проектів.

Створення інкубаторів та акселераторів для підтримки інноваційних стартапів та молодих підприємств. Ці установи надають стартапам доступ до фінансових, технічних та консультативних ресурсів, сприяють їхньому розвитку та швидкому виходу на ринок.

Створення технопарків та інноваційних кластерів, де об'єднуються підприємства, наукові установи та інші учасники інноваційного екосистеми для спільної реалізації проектів та обміну знаннями та досвідом [7].

Створення технологічних центрів та інноваційних платформ, які забезпечують доступ до спеціалізованого обладнання та інфраструктури для розробки та випробування нових технологій.

Створення механізмів трансферу технологій та комерціалізації наукових розробок, які дозволяють перетворювати результати наукових досліджень у комерційно успішні продукти та послуги.

Створення інноваційної інфраструктури сприяє залученню інвестицій у науково-технічний розвиток, стимулює підприємство та підтримує інноваційні ідеї та проекти. Це сприяє зростанню конкурентоспроможності країни та покращенню її економічного розвитку (таблиця 1).

Стимулювання інноваційного попиту відіграє ключову роль у розвитку інноваційної економіки, оскільки попит визначає ринкову потребу та стимулює підприємства до розробки та впровадження нових продуктів та послуг. Для цього можна вжити різноманітних заходів та інструментів.

Проактивна робота зі створення свідомого попиту на інноваційні продукти та послуги шляхом інформаційної кампанії, освітніх заходів та рекламних акцій. Спо-

Таблиця 1

**Концептуальні складові механізму реалізації державної політики
інноваційного розвитку економіки України**

Рівень	Цілі	Завдання	Інструменти	Відповідальні	Очікувані результати
Стратегічний	1. Створення сприятливого середовища для інновацій 2. Підвищення інноваційної активності бізнесу 3. Стимулювання комерціалізації наукових досліджень 4. Розвиток людського капіталу 5. Залучення інвестицій в інновації	1. Розробка та прийняття законів, що стимулюють інновації 2. Створення інноваційної інфраструктури 3. Підтримка інноваційних підприємств 4. Проведення інформаційних кампаній 5. Співпраця з міжнародними організаціями	1. Податкові пільги 2. Гранти 3. Субсидії 4. Кредити 5. Державні закупівлі інноваційної продукції	1. Кабінет Міністрів України 2. Міністерство економіки України 3. Міністерство освіти і науки України 4. Національна академія наук України 5. Інші органи державної влади	1. Збільшення кількості інноваційних підприємств 2. Зростання обсягів інвестицій в інновації 3. Збільшення експорту інноваційної продукції 4. Підвищення рівня життя населення
Тактичний	1. Впровадження програм підтримки інновацій 2. Фінансування інноваційних проектів 3. Підготовка кадрів для інноваційної економіки 4. Створення інноваційних кластерів 5. Трансфер технологій	1. Розробка та затвердження конкурсів на отримання грантів 2. Укладення договорів про співпрацю з науковими та освітніми установами 3. Створення центрів підтримки інновацій 4. Організація семінарів, тренінгів, конференцій	1. Гранти 2. Субсидії 3. Кредити 4. Державні закупівлі інноваційної продукції 5. Ліцензування 6. Патентування	1. Міністерства 2. Державні агенції 3. Фонди 4. Наукові та освітні установи 5. Інноваційні підприємства	1. Збільшення кількості інноваційних проектів 2. Зростання обсягів інвестицій в інновації 3. Підвищення рівня кваліфікації кадрів 4. Створення нових робочих місць 5. Підвищення конкурентоспроможності української економіки
Операційний	1. Реалізація програм підтримки інновацій 2. Моніторинг та оцінка результатів інноваційної діяльності 3. Інформаційне забезпечення інноваційної діяльності 4. Підтримка комерціалізації наукових досліджень 5. Розвиток міжнародного співробітництва	1. Укладення договорів з інноваційними підприємствами 2. Проведення експертизи інноваційних проектів 3. Створення та ведення баз даних 4. Організація виставок, форумів 5. Участь у міжнародних проектах	1. Консультації 2. Навчання 3. Інформаційні кампанії 4. Маркетингові дослідження 5. Лобіювання інтересів українських інноваторів на міжнародному	1. Інноваційні підприємства 2. Наукові та освітні установи 3. Громадські організації 4. Міжнародні організації	1. Зростання обсягів експорту інноваційної продукції 2. Підвищення конкурентоспроможності української економіки 3.

Джерело: систематизовано автором

живачі повинні бути осведомленими про переваги інноваційних продуктів та їхню важливість для підвищення якості життя.

Використання фінансових стимулів, таких як субсидії, податкові кредити або знижки, для стимулювання споживачів до покупки інноваційних продуктів. Це може допомогти знизити вартість інноваційних товарів для споживачів і зробити їх більш доступними [8].

Створення відповідної інфраструктури, яка підтримує використання інноваційних продуктів, наприклад, будівництво зарядних станцій для електромобілів або інсталяція «розумних» систем у будинках.

Залучення державних закупівель для підтримки інноваційних рішень та продуктів. Це може стимулювати попит на інноваційні товари та послуги та допомагати їм отримувати конкурентні переваги на ринку.

Проведення конкурсів, виставок та інших заходів, спрямованих на підвищення інтересу до інноваційних продуктів та технологій серед споживачів, бізнесу та громадськості.

Розробка стандартів якості та сертифікаційних процедур для інноваційних продуктів, що підвищує довіру споживачів до цих продуктів та стимулює їх попит на ринку.

Стимулювання інноваційного попиту сприяє активізації інноваційної діяльності та сприяє розвитку інноваційної економіки. Це сприяє зростанню конкурентоспроможності підприємств, підвищенню якості та різноманітності товарів і послуг, а також забезпечує високий рівень задоволення потреб споживачів [9-10].

Моніторинг та оцінка результативності є важливими етапами в реалізації державної політики інноваційного розвитку економіки України. Ці процеси дозволяють здійснювати ефективний контроль за впровадженням інноваційних заходів, визначати досягнення поставлених цілей та вчасно вносити корективи для досягнення найкращих результатів. Розглянемо основні аспекти моніторингу та оцінки результативності:

На початковому етапі важливо визначити ключові показники, за якими буде проводитися моніторинг і оцінка результатів політики інноваційного розвитку. Це можуть бути такі показники, як обсяги інвестицій у дослідження та розвиток, кількість нових продуктів та технологій, рівень інноваційної активності підприємств, кількість патентів та інші.

Для проведення моніторингу необхідно забезпечити систематичний збір та аналіз різноманітних даних, які відображають стан інноваційного розвитку економіки. Це може бути здійснено через регулярне опитування підприємств, аналіз статистичних даних, вивчення звітності наукових установ та інші джерела інформації.

Важливо проводити оцінку ефективності окремих програм та заходів, які спрямовані на підтримку інноваційного розвитку. Це дозволяє визначити, наскільки успішно програми виконують свої завдання, та вчасно вносити корективи для покращення їх результатів.

Проведення аналізу впливу державної інноваційної політики на економіку дозволяє визначити, які саме заходи та програми є найбільш ефективними та як їх можна оптимізувати для досягнення кращих результатів.

Регулярна звітність про результати моніторингу та оцінки дозволяє забезпечити прозорість та відкритість процесу реалізації державної політики інноваційного розвитку. Це сприяє підвищенню довіри до діяльності влади та забезпечує можливість адекватно реагувати на виявлені проблеми та досягнуті успіхи.

Моніторинг та оцінка результативності державної політики інноваційного розвитку є важливими інструментами для забезпечення ефективності та успішності реалізації цієї політики. Вони дозволяють вчасно виявляти проблеми та розробляти стратегії для досягнення поставлених цілей у сфері інновацій.

Висновки. Для ефективного розвитку інноваційної економіки необхідно використовувати комплексний підхід, що враховує всі аспекти створення сприятливого інституційного середовища, стимулювання інноваційного попиту, розвитку науково-технічного потенціалу та створення інноваційної інфраструктури. Створення сприятливого правового середовища є ключовим чинником для привертання інвестицій у інноваційні проекти та захисту прав інтелектуальної власності. Надання фінансової підтримки у формі грантів, субсидій, кредитів та податкових пільг є важливим стимулом для розвитку інноваційного бізнесу та наукових досліджень. Важливо забезпечити налагодження науково-технічної інфраструктури, створення наукових центрів, технопарків та інноваційних кластерів для підтримки досліджень та розвитку нових технологій. Важливо стимулювати попит на інноваційні продукти та послуги через розвиток механізмів комерціалізації, підтримки інноваційних стартапів та сприяння співпраці між наукою та бізнесом. Здійснення систематичного моніторингу та оцінки результатів дозволяє вчасно виявляти проблеми та коригувати стратегію розвитку інноваційної політики для досягнення найкращих результатів.

В цілому, успішна реалізація державної політики інноваційного розвитку в Україні потребує комплексного підходу, активної участі державних та приватних структур, а також постійного вдосконалення механізмів підтримки та контролю за реалізацією інноваційних проектів.

Список використаної літератури:

1. Юрчук Н. П., Вовк В. Ю., Топіна Р. П. Інноваційно-інвестиційна діяльність як основа реалізації концепції сталого розвитку економіки України. *Агросвіт*. 2019. № 3. С. 53–61.
2. Терещенко І. І. Інноваційна політика держави як фактор розвитку людини. URL: <https://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/5959/1/10-1%285%29-5.pdf>
3. Кабінет Міністрів України «Розпорядження Про схвалення Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року» від 10 липня 2019 р. No 526-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/526-2019-%D1%80#Text>
4. Лебедева Л. В. Сучасна інноваційна політика держави в Україні: проблеми та перспективи реформування. *Ефективна економіка*. 2014. № 1. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=2664>
5. Гевко В. І. Інноваційна політика держави як чинник соціально-економічного розвитку. *Агросвіт*. 2020. № 10. С. 136–143.
6. Говоруха Ж. А. Питання розвитку інноваційної діяльності підприємств України. *Актуальні проблеми економіки*. 2007. № 8 (74). С. 107–115.
7. Зянько В. В. Інноваційна політика як важіль розвитку інноваційного підприємництва. *Економіка розвитку*. 2005. №2 (34). С. 13–15.
8. Луцків О.М. Регіональна інноваційна політика: особливості формування та проблеми реалізації. *Регіональна економіка*. 2015. № 2. С. 153–162.
9. Гринько Т. В. Проблеми формування концепції інноваційного розвитку промисловості України. URL: http://econindustry.org/archiv/html/2013/63_16.pdf
10. Козлова А. І. Етапи формування стратегій інноваційного розвитку в країнах ЄС. *Бізнес Інформ*. 2013. № 4. С. 82–85. URL: www.business-inform.net

Moskalets I. Conceptualization of the implementation mechanism of the state policy of innovative development of the economy of Ukraine

The article focuses on the analysis and development of strategic approaches to the formation and implementation of state policy in the field of innovation, which will contribute to the sustainable development of the country's economy. The article examines in detail the key factors that affect the efficiency of the innovation process, and identifies the main directions for improving the mechanisms of innovation management at the state level. The authors propose a conceptual model of the mechanism for the implementation of state policy in the field of innovation, emphasizing the integration of the efforts of all interested parties: the government, the scientific community, the private sector, and international organizations. The article also discusses potential challenges and obstacles on the way to innovative development and provides recommendations for overcoming them. An important role in the research is played by the analysis of modern trends and international experience, which can be used to form an effective innovation policy in Ukraine. The article provides an in-depth analysis of the existing legal and economic instruments that regulate innovative activity in Ukraine, revealing their strengths and weaknesses. The authors indicate the need to harmonize national legislation with European standards and practices, which will increase Ukraine's attractiveness for investments in the high-tech sector. Special attention is paid to the role of the educational system in the formation of the innovative potential of the country. The authors analyze the current state and prospects for the development of scientific research and education, identifying the key areas of their integration with the needs of the labor market and innovative economy. Specific recommendations are offered to improve the institutional environment, financing and tax policy in order to stimulate innovative activity and attract private investment in scientific research and development. The authors emphasize the importance of intersectoral interaction and partnership between the state, business and academia as the key to successful implementation of innovation policy. The article ends with the conclusion that a complex and systematic approach to the implementation of the state policy of innovative development can become a catalyst for transformations in the economy of Ukraine, contributing to its integration into the global innovation space.

Key words: innovative development, state policy, innovation management, strategic planning, economic growth.